

## TESTE GRILĂ: DREPT PROCESUAL PENAL, 2024

1. Scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică:
  - a. punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
  - b. reluarea urmăririi penale și punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane;
  - c. punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane, cu excepția cazurilor când au apărut fapte noi sau recent descoperite.
2. După încheierea dezbaterilor judiciare, completul de judecată stabilește locul, data și ora pronunțării hotărârii integrale, care nu poate depăși termenul de:
  - a. 45 de zile calendaristice;
  - b. 45 de zile lucrătoare;
  - c. 30 de zile lucrătoare.
3. După ce examinează cererea de revizuire considerată admisibilă, instanța emite:
  - a. o hotărâre;
  - b. o decizie;
  - c. o încheiere.
4. Odată cu admiterea cererii de revizuire și reluarea examinării cauzei penale, instanța:
  - a. este obligată să suspende motivat, în tot sau în parte, executarea pedepsei;
  - b. poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea pedepsei;
  - c. nu poate pune în discuție suspendarea executării pedepsei.
5. În cazul propunerii de punere sub învinuire, organul de urmărire penală întocmește:
  - a. un proces-verbal, cu propunerea de a pune persoana respectivă sub învinuire;
  - b. un demers, cu propunerea de a pune persoana respectivă sub învinuire;
  - c. un raport, cu propunerea de a pune persoana respectivă sub învinuire.
6. Învinuitului arestat i se aduc la cunoștință materialele urmăririi penale:
  - a. în mod separat;
  - b. în prezența apărătorului lui, iar la cererea învinuitului – fiecăruia dintre ei, în mod separat;
  - c. la cererea învinuitului – apărătorului lui, în mod separat.
7. Plângerile împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații:
  - a. nu suspendă executarea acțiunii sau actelor atacate;
  - b. nu suspendă executarea acțiunii sau actelor atacate dacă procurorul care conduce urmărirea penală nu consideră aceasta necesar;
  - c. are caracter suspensiv obligatoriu.
8. Plângerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorii-șefi de direcții și secții ale Procuraturii Generale se examinează de:
  - a. Procurorul General sau adjuncții lui;
  - b. Procurorul General;
  - c. adjuncții Procurorului General.
9. Nu fac parte din sfera controlului judiciar al judecătorului de instrucție:

- a. atribuțiile legate de aplicarea măsurilor procesuale de constrângere;
  - b. atribuțiile legate de soluționarea admisibilității probelor în cadrul urmăririi penale și activității speciale de investigații;
  - c. atribuțiile privind autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală.
10. Cu autorizarea judecătorului de instrucție se va dispune:
- a. audierea martorului aflat la tratament medical forțat;
  - b. doar internarea persoanei în instituția medicală pentru a fi supusă expertizei psihiatrice judiciare;
  - c. internarea persoanei în instituția medicală pentru a fi supusă expertizei judiciare.
11. Considerând plângerea întemeiată, judecătorul de instrucție adoptă o încheiere prin care:
- a. lichidează încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului sau ale persoanei juridice;
  - b. obligă procurorul să declare nulitatea actului sau acțiunii procesuale atacate;
  - c. obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului sau ale persoanei juridice.
12. În caz de condamnare la închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată:
- a. îl eliberează pe inculpat de sub arest;
  - b. îl poate elibera pe inculpat de sub arest;
  - c. îl eliberează pe inculpat de sub arest, dacă procurorul declară că nu va contesta sentința.
13. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă:
- a. indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată;
  - b. descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită;
  - c. formulări ce pun la îndoială nevinovăția celui achitat.
14. Încheierile date pe parcursul judecării cauzei:
- a. nu sunt pronunțate;
  - b. sunt pronunțate public;
  - c. se pronunță public doar cu consimțământul părților, dacă ședința de judecată este închisă.
15. După terminarea cercetării judecătorești suplimentare, instanța:
- a. dacă părțile solicită, oferă cuvânt în dezbateri, după care se retrage în deliberare;
  - b. ascultă din nou dezbaterile judiciare și oferă ultimul cuvânt inculpatului;
  - c. se retrage în deliberare.
16. Pot declara apel împotriva sentinței date în prima instanță în ceea ce privește latura civilă:
- a. procurorul, inculpatul, partea civilă și partea civilmente responsabilă;
  - b. procurorul, inculpatul, partea civilă și apărătorul;
  - c. procurorul, partea vătămată și partea civilă.
17. Apelul declarat poate fi retras:
- a. până la începerea cercetării judecătorești la instanța de apel, de către oricare dintre părți;

- b. până la stabilirea datei de examinare la instanța de apel;
  - c. în orice etapă a examinării la instanța de apel.
18. Termenul de declarare a recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel este de:
- a. două luni de la data comunicării deciziei integrale;
  - b. 30 de zile de la data comunicării deciziei integrale;
  - c. 35 de zile de la data pronunțării deciziei.
19. Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile:
- a. de fapt și de drept, comise de instanțele de fond și apel;
  - b. de drept, comise de instanțele de fond și de apel;
  - c. comise de instanța de apel.
20. Instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva deciziilor instanței de apel:
- a. în complet format din 3 judecători;
  - b. în Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție, constituit din 5 judecători;
  - c. de președintele completului de judecată.
21. După pronunțarea deciziei, instanța de apel remite dosarul penal în instanța de fond pentru executare, fapt despre care se informează părțile în termen de cel mult:
- a. 5 zile;
  - b. 3 zile;
  - c. 15 zile.
22. Dacă recursul este admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) – *hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor*, completul poate emite o încheiere interlocutorie, pe care o expediază:
- a. Procurorului General;
  - b. Consiliului Superior al Magistraturii;
  - c. inspecției judiciare.
23. Recursul împotriva deciziei instanței de apel se judecă în termen:
- a. rezonabil;
  - b. de 30 zile;
  - c. de 2 luni.
24. Hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii cu privire la:
- a. erorile judiciare comise;
  - b. latura penală;
  - c. latura penală și la latura civilă.
25. Hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas:
- a. irevocabilă;
  - b. definitivă;
  - c. definitivă și irevocabilă.
26. Chestiunile privind reabilitarea judecătorească se soluționează de către instanța de judecată:
- a. care a adoptat hotărârea rămasă definitivă în privința persoanei care solicită

- reabilitarea;
  - b. de la locul de trai al persoanei care solicită reabilitarea;
  - c. din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.
27. Termenul maxim de examinare a plângerii referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului este de:
- a. 30 de zile;
  - b. trei luni;
  - c. 15 zile.
28. Minorul poate fi liberat de răspundere penală cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ, dacă se stabilește că:
- a. pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă și corectarea lui poate fi obținută fără a-l trage la răspundere penală;
  - b. pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă;
  - c. pentru prima dată a săvârșit o infracțiune ușoară, mai puțin gravă sau gravă fără aplicarea violenței și corectarea lui poate fi obținută fără a-l trage la răspundere penală.
29. Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine:
- a. procurorului;
  - b. reprezentantului administrației instituției penitenciare;
  - c. Ministerului Justiției.
30. Sentința adoptată în condițiile acceptării de către instanță a acordului de recunoaștere a vinovăției:
- a. poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită;
  - b. poate fi atacată cu apel, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită;
  - c. nu este supusă căilor de atac.
31. Suspendarea condiționată a urmăririi penale poate fi aplicată în cazul:
- a. săvârșirii unor infracțiuni grave, mai puțin grave sau ușoare;
  - b. punerii persoanei sub învinuire pentru o infracțiune ușoară, mai puțin gravă sau gravă;
  - c. punerii persoanei sub învinuire pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă.
32. Procedura de suspendare condiționată a urmăririi penale poate fi aplicată prin:
- a. ordonanță, pe un termen de până la 1 an, cu stabilirea unei sau mai multor obligații;
  - b. încheiere, pe un termen de 1 an, cu stabilirea unei sau mai multor obligații;
  - c. ordonanță, pe un termen de 1 an, cu stabilirea unei sau mai multor obligații.
33. Dacă, în termenul de suspendare condiționată a urmăririi penale, învinuitul a respectat condițiile stabilite de către procuror:
- a. organul de urmărire penală care a supravegheat comportamentul învinuitului dispune liberarea persoanei de răspundere penală;
  - b. procurorul, prin ordonanța sa, dispune liberarea persoanei de răspundere penală;

- c. procurorul înaintează un demers judecătorului de instrucție cu propunerea de a libera persoana de răspundere penală.
34. Infracțiunea se consideră flagrantă în situația în care:
- a. făptuitorul este prins de victimă și transmis organelor de poliție;
  - b. este descoperită în momentul săvârșirii ei;
  - c. făptuitorul este prins cu arme, instrumente sau orice alte obiecte care ar da temei de a-l presupune participant la infracțiune.
35. Procedura de urmărire și judecare a unor infracțiuni flagrante se aplică numai în cazuri de:
- a. infracțiuni ușoare sau mai puțin grave;
  - b. infracțiuni flagrante ușoare, mai puțin grave sau grave;
  - c. infracțiuni ușoare, mai puțin grave sau grave.
36. Procedura de urmărire și judecare a unor infracțiuni flagrante nu se aplică în cazul:
- a. infracțiunilor săvârșite de minori;
  - b. infracțiunilor flagrante ușoare, mai puțin grave sau grave;
  - c. concursului de infracțiuni, dacă una sau mai multe infracțiuni săvârșite de aceeași persoană sunt flagrante.
37. Punerea pe rol a cauzelor privind infracțiunile flagrante se va efectua:
- a. în termen de 5 zile de la data primirii dosarului;
  - b. în termen de 10 zile de la data primirii dosarului;
  - c. în cel mult 20 de zile de la data repartizării cauzei.
38. Acțiunea pentru repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești poate fi inițiată:
- a. în instanța judecătorească în a cărei rază teritorială domiciliază persoana căreia i-a fost cauzat prejudiciul sau, după caz, succesorii ei;
  - b. în contencios administrativ, la Curtea de Apel în a cărei rază teritorială domiciliază persoana căreia i-a fost cauzat prejudiciul;
  - c. în instanța judecătorească în a cărei rază teritorială a fost efectuată urmărirea penală.
39. Ultimul cuvânt al inculpatului minor se exercită:
- a. personal;
  - b. de către reprezentantul legal;
  - c. de către apărătorul care participă obligatoriu în cauză.
40. Ca rezultat al încălcării ordinii în ședința de judecată, nu se poate aplica amenda judiciară:
- a. procurorului și apărătorului;
  - b. procurorului și persoanelor care nu au calitatea de participanți la proces;
  - c. inculpatului.
41. Prezentarea probelor suplimentare are loc:
- a. la cererea părților;
  - b. atunci când dispune instanța prin încheiere;
  - c. dacă probele administrate sunt insuficiente pentru adoptarea sentinței de condamnare.

42. Suspendarea urmăririi penale are loc, dacă:
- nu este stabilit locul aflării părții vătămate;
  - partea vătămată s-a îmbolnăvit de o boală gravă care o împiedică să facă cunoștință cu materialele cauzei penale la terminarea urmăririi penale;
  - nu este identificată persoana care poate fi pusă sub învinuire.
43. Rejudecarea cauzei după admiterea revizuirii se face conform regulilor de procedură privind judecarea:
- în recurs;
  - în primă instanță;
  - în apel.
44. La judecarea apelului, participarea apărătorului este obligatorie:
- în toate cazurile;
  - dacă apelul a fost depus de către inculpat și apărătorul lui;
  - dacă interesele justiției o cer.
45. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către:
- organele afacerilor interne;
  - procuror;
  - poliția de frontieră.
46. În cazul aplicării sau prelungirii măsurii preventive sub formă de arest sau de arest la domiciliu de către Curtea Supremă de Justiție, hotărârea acesteia poate fi atacată cu recurs:
- în termen de 3 zile;
  - în termen de două luni;
  - doar o dată cu fondul.
47. La cererea motivată a inculpatului, apărătorului sau procurorului, ședința de judecată poate fi amânată:
- o singură dată;
  - la necesitate;
  - dacă există un motiv întemeiat.
48. Dacă în cauza penală sunt mai mulți inculpați, unul dintre care s-a îmbolnăvit grav, procesul penal:
- încetează în privința acestuia, iar în privința celorlalți inculpați judecarea cauzei continuă;
  - în privința acestuia se suspendă până la însănătoșire, iar în privința celorlalți inculpați judecarea cauzei continuă;
  - se suspendă în privința tuturor până la însănătoșirea inculpatului bolnav.
49. Pentru cauzele aflate la etapa judecării în prima instanță, cererea privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei se depune:
- în momentul când s-a constatat încălcarea termenului rezonabil;
  - după cel puțin 6 luni de la trimiterea cauzei în judecată;
  - după un an de la trimiterea cauzei în judecată.
50. Inculpatul persoană fizică poate declara, prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea

faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală:

- a. în dezbaterile judiciare;
- b. până la începerea cercetării judecătorești;
- c. în orice moment al cercetării judecătorești.

51. Părțile procesului penal pot beneficia repetat de dreptul la mediere până la:

- a. terminarea cercetării judecătorești;
- b. deliberarea și pronunțarea sentinței;
- c. începerea cercetării judecătorești.

52. Inculpatul poate ataca cu recurs sentința adoptată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, invocând:

- a. erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită;
- b. doar erorile procesuale;
- c. doar măsura de pedeapsă stabilită.

53. Sentința adoptată în condițiile judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală poate fi atacată cu:

- a. apel și recurs;
- b. recurs;
- c. nu se supune căilor ordinare de atac.

54. În privința solicitării procurorului de a restitui cauza pentru acumularea probelor care să confirme noua învinuire adusă inculpatului, instanța se pronunță prin:

- a. sentință;
- b. încheiere adoptată în camera de deliberare;
- c. încheiere.

55. În cazul în care cauza a fost trimisă în instanța de judecată fără ca învinuitul să ia cunoștință de materialele dosarului și fără a primi copia de pe rechizitoriu, iar în ședința preliminară învinuitul s-a prezentat, executarea acestor măsuri se va face de către:

- a. instanța de judecată;
- b. procuror;
- c. apărătorul inculpatului.

56. Dacă părțile nu prezintă probe suplimentare în termenul cerut, instanța:

- a. soluționează cauza în baza probelor existente;
- b. stabilește un nou termen, în care părțile vor prezenta probele respective;
- c. va aplica o amendă judiciară pentru tergiversarea procesului.

57. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite, dacă prin aceasta:

- a. nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare;
- b. nu se agravează situația inculpatului;
- c. nu se lezează dreptul inculpatului la apărare și termenul rezonabil.

58. Dacă participarea apărătorului ales de inculpat este imposibilă pe o durată care depășește 5 zile, instanța amână ședința și propune inculpatului să-și aleagă un alt apărător în termen de:

- a. 5 zile;
  - b. 3 zile;
  - c. 15 zile.
59. Înlocuirea apărătorului care nu s-a prezentat la ședință se admite:
- a. doar cu consimțământul părților;
  - b. doar cu consimțământul inculpatului;
  - c. în temeiul cererii depuse de către apărătorul care nu s-a putut prezenta.
60. Controlul judiciar al legalității încheierii judecătorului de instrucție privind măsurile preventive aplicate și prelungirea duratei lor se judecă de către:
- a. un judecător;
  - b. cinci judecători;
  - c. trei judecători.
61. În cazul în care vreunul din participanții la proces formulează obiecții împotriva acțiunilor președintelui ședinței, acestea:
- a. se expediază inspecției judiciare;
  - b. se înregistrează audio;
  - c. se consemnează în procesul-verbal al ședinței.
62. Inculpatul va participa la dezbaterile judiciare:
- a. în mod obligatoriu;
  - b. atunci când participă apărătorul și el cere cuvântul, la discreția instanței;
  - c. atunci când apărătorul nu participă sau dacă el cere cuvântul.
63. Reluarea cercetării judecătorești în cursul deliberării va avea loc:
- a. dacă anumite circumstanțe nu au fost probate;
  - b. pentru a acorda părților posibilitatea de a prezenta probe suplimentare;
  - c. pentru a concretiza anumite circumstanțe.
64. Dacă inculpatul, în ultimul cuvânt, relevă fapte sau împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța:
- a. poate dispune reluarea cercetării judecătorești pentru verificarea acestora;
  - b. este obligată să dispună reluarea cercetării judecătorești pentru verificarea acestora;
  - c. nu este în drept să dispună reluarea cercetării judecătorești pentru verificarea acestora.
65. La cererea părților, pentru prezentarea probelor suplimentare, instanța de judecată poate amâna ședința pe o perioadă:
- a. de o lună;
  - b. de până la o lună;
  - c. rezonabilă.
66. În caz de neprezentare motivată a părții vătămate, instanța decide:
- a. judecarea cauzei sau amânarea ei în funcție de faptul dacă cauza poate fi judecată în lipsa părții vătămate fără a-i leza drepturile și interesele;
  - b. amânarea ședinței de judecată, în toate cazurile;
  - c. continuarea ședinței, fiind audiat doar inculpatul, iar partea vătămată urmând să fie



citată pentru ședința ulterioară.

67. Plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații se examinează de către judecătorul de instrucție în termen de:
- 15 zile;
  - 45 de zile;
  - 30 de zile.
68. Referitor la faptul că ședința de judecată se înregistrează audio și/sau video, președintele ședinței de judecată:
- este obligat să informeze părțile;
  - poate să informeze părțile;
  - nu este obligat să informeze părțile.
69. Dacă în cauza penală inculpatul are mai mulți apărători, unul dintre care nu s-a prezentat la ședința de judecată pe motiv de boală îndelungată:
- judecarea cauzei continuă;
  - se dispune înlocuirea acestuia și judecarea cauzei continuă;
  - procesul se suspendă până la însănătoșire.
70. Desfășurarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal la judecarea:
- cauzei în fond;
  - cauzei în fond și în apel;
  - cauzei în fond, în apel și în recurs.
71. Procesul-verbal al ședinței de judecată se semnează de:
- președintele ședinței și de grefier;
  - judecătorii din completul de judecată și de grefier;
  - grefier.
72. Declarațiile inculpatului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile și ale martorilor în ședința de judecată se consemnează de grefier, în scris, în baza înregistrării audio, ca documente separate, care se anexează la procesul-verbal:
- în termen de 3 zile de la audiere;
  - în aceeași zi, când s-au făcut declarațiile;
  - în termen de 5 zile de la audiere.
73. Recursul împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul:
- este suspensiv de executare;
  - va fi suspensiv de executare, dacă instanța va dispune în acest sens;
  - nu este suspensiv de executare.
74. După încheierea dezbaterilor judiciare, completul de judecată stabilește locul, data și ora pronunțării hotărârii integrale, care nu poate depăși termenul de:
- 45 de zile lucrătoare;
  - 45 de zile calendaristice;
  - 30 de zile.
75. Plângerile și denunțurile anonime:

- a. pot servi temei pentru pornirea urmăririi penale doar în cazul infracțiunilor grave, deosebit de grave și excepțional de grave;
  - b. pot servi temei pentru pornirea urmăririi penale, cu condiția că se va identifica autorul sesizărilor;
  - c. nu pot servi temei pentru pornirea urmăririi penale, însă, în urma controlului efectuat în temeiul lor, organul de urmărire penală se poate autosesiza.
76. Examinarea sesizărilor despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către aceștia se fac de către:
- a. Procurorul General sau un procuror desemnat de el;
  - b. Procurorul General;
  - c. un procuror desemnat de CSP.
77. Organul de urmărire penală dispune Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale efectuarea investigațiilor financiare paralele în vederea urmăririi bunurilor infracționale prin:
- a. delegație;
  - b. ordonanță;
  - c. demers.
78. Înaintarea acușării învinuitului se va face de către procuror în prezența apărătorului în decurs de:
- a. 72 de ore;
  - b. 24 de ore;
  - c. 48 de ore.
79. Persoana poate fi scoasă de sub urmărirea penală:
- a. integral sau numai cu privire la un capăt de acuzare;
  - b. integral;
  - c. niciun răspuns corect.
80. Reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după scoaterea persoanei de sub urmărire și/sau după clasarea cauzei se dispune prin ordonanța:
- a. procurorul ierarhic superior sau prin încheierea judecătorului de instrucție;
  - b. procurorului;
  - c. ofițerului de urmărire penală.
81. Urmărirea penală se suspendă în cazurile în care:
- a. învinuitul s-a îmbolnăvit de o boală psihică sau de o altă boală gravă, care îl împiedică să ia parte la procesul penal, atestată printr-o concluzie medico-legală a unei instituții medicale de stat;
  - b. învinuitul s-a îmbolnăvit de o boală psihică sau de o altă boală gravă, care îl împiedică să ia parte la procesul penal, atestată printr-o concluzie medico-legală a unei instituții medicale;
  - c. partea vătămată s-a îmbolnăvit de o boală psihică sau de o altă boală gravă, care o împiedică să ia parte la procesul penal.
82. Suspendarea urmăririi penale se decide prin ordonanța:
- a. procurorului ierarhic superior;

- b. ofițerului de urmărire penală, cu acordul procurorului;
  - c. procurorului.
83. În cazul în care urmărirea penală este suspendată, în cauza penală:
- a. se admite efectuarea acțiunilor de urmărire penală;
  - b. nu se admite efectuarea acțiunilor de urmărire penală;
  - c. se admite doar efectuarea acțiunilor de urmărire penală care nu suferă amânare.
84. Cererile înaintate după ce s-a luat cunoștință de materialele urmăririi penale se examinează de către procuror în termen de:
- a. cel mult 15 zile;
  - b. 24 ore;
  - c. cel mult 3 zile.
85. După prezentarea materialelor de urmărire penală, procurorul întocmește rechizitoriul:
- a. imediat;
  - b. în limitele termenului rezonabil;
  - c. imediat sau în limitele termenului rezonabil.
86. Finalizarea urmăririi penale în lipsa învinuitului are loc:
- a. cu acordul procurorului ierarhic superior;
  - b. cu acordul judecătorului de instrucție;
  - c. în temeiul cererii apărătorului.
87. Plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către:
- a. instanța care judecă cauza;
  - b. judecătorul de instrucție;
  - c. procurorul ierarhic superior.
88. Învinuitul:
- a. este obligat să prezinte în scris referință la rechizitoriu;
  - b. poate prezenta în scris referință la rechizitoriu doar la finalizarea urmăririi penale în lipsa învinuitului;
  - c. poate prezenta în scris referință la rechizitoriu.
89. În cazurile în care examinarea plângerii înaintate sau a cerințelor ridicate este de competența judecătorului de instrucție, procurorul sau, după caz, procurorul ierarhic superior, trimite plângerea împreună cu materialele respective de urmărire penală la judecătorul de instrucție în termen de:
- a. 3 zile;
  - b. 5 zile;
  - c. 15 zile.
90. Demersul referitor la autorizarea finalizării urmăririi penale în lipsa învinuitului se examinează în ședință închisă în termen de:
- a. 15 zile;
  - b. 5 zile;
  - c. 10 zile.

91. Neprezentarea procurorului la ședința de judecată atrage amânarea ședinței, cu informarea despre acest fapt:
- a Procurorului General;
  - a procurorului ierarhic superior;
  - a Consiliului Superior al Procurorilor.
92. Pentru lipsă nemotivată, procurorul este sancționat cu amendă judiciară în cazul în care aceasta:
- a dus la cheltuieli judiciare suplimentare;
  - o solicită partea apărării;
  - o stabilește instanța din oficiu.
93. Procurorul care a intervenit în proces este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui, dacă:
- are de concretizat chestiuni suplimentare;
  - proba a fost administrată de partea apărării;
  - proba ar putea determina achitarea inculpatului.
94. Renunțarea procurorului la învinuire se face prin:
- concluzii scrise;
  - ordonanță motivată;
  - discurs.
95. Hotărârea instanței privind amânarea ședinței se adoptă prin încheiere motivată:
- care se consemnează în procesul-verbal al ședinței;
  - în camera de deliberare;
  - în temeiul demersului procurorului.
96. Înlocuirea apărătorului care nu s-a prezentat la ședință se admite doar:
- cu consimțământul inculpatului;
  - cu acordul procurorului;
  - cu acordul părților.
97. Examinarea cererii privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei se face:
- cu participarea părților;
  - cu participarea obligatorie a inculpatului;
  - în absența părților.
98. În cazul examinării cauzei în ședință închisă:
- eliberarea copiei procesului-verbal și a înregistrării audio și/sau video are loc cu autorizarea președintelui instanței de judecată;
  - nu se eliberează copia procesului-verbal și a înregistrării audio și/sau video;
  - la eliberarea copiei procesului-verbal și a înregistrării audio și/sau video, solicitantul are obligația de a nu le divulga.
99. Modificarea acușării în ședința de judecată în sensul agravării ei are loc prin ordonanța:
- procurorului care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel;
  - procurorului care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță;

- c. procurorului ierarhic superior.
100. Instanța dispune suspendarea și reluarea judecării cauzei după suspendare prin:
- a. încheiere motivată;
  - b. proces-verbal;
  - c. încheiere interlocutorie.
101. Dacă în procesul judecării cauzei apare necesitatea de a administra noi probe sau de a modifica învinuirea adusă inculpatului în sensul agravării ei, instanța:
- a. suspendă judecarea cauzei;
  - b. amână ședința de judecată;
  - c. acordă părților un termen de 15 zile.
102. Referitor la lista tuturor probelor de care dispun și pe care intenționează să le cerceteze în cadrul judecării cauzei, inclusiv a celor care nu au fost cercetate pe parcursul urmăririi penale, părțile, în termenul stabilit de instanța de judecată în ședința preliminară:
- a. sunt obligate să o prezinte, sub sancțiunea decăderii;
  - b. au dreptul să o prezinte;
  - c. este obligată doar partea apărării.
103. La constatarea infrațiunii de audiență, instanța de judecată prin încheiere poate dispune:
- a. arestarea făptuitorului;
  - b. reținerea făptuitorului;
  - c. luarea unei măsuri preventive neprivative de libertate.
104. În cazul divergențelor între conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și înregistrarea audio, prevalează:
- a. conținutul procesului-verbal;
  - b. înregistrarea audio;
  - c. va decide motivat președintele ședinței.
105. Părților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază copia de pe hotărâre în termen de:
- a. 3 zile;
  - b. 15 zile;
  - c. 5 zile.
106. Partea poate solicita prezentarea probelor în cursul cercetării judecătorești, dacă până la numirea cauzei spre judecare:
- a. inculpatul nu avea apărător;
  - b. va demonstra că, din rațiuni de ordin tactic, nu era avantajoasă invocarea probei în ședința preliminară;
  - c. nu dispunea de acestea sau probele nu au putut fi administrate.
107. Declarațiile inculpatului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile și ale martorilor în ședința de judecată se consemnează în scris de grefier:
- a. ca documente separate care se anexează la procesul-verbal al ședinței de judecată;
  - b. în procesul-verbal al ședinței de judecată;

- c. doar la cererea persoanelor audiate.
108. Participarea apărătorului la audierea inculpatului prin intermediul videoconferinței:
- a. este obligatorie;
  - b. este facultativă;
  - c. este obligatorie, dacă interesele justiției o cer.
109. Audierea părții civile și a părții civilmente responsabile se face conform dispozițiilor ce se referă la:
- a. audierea martorului, care se aplică în mod corespunzător;
  - b. audierea inculpatului, care se aplică în mod corespunzător;
  - c. audierea părții vătămate, care se aplică în mod corespunzător.
110. Hotărârea motivată se semnează de către:
- a. președintele ședinței și greșier;
  - b. președintele ședinței;
  - c. toți judecătorii care au participat la deliberare.
111. În cazul în care unul din judecătorii completului de judecată are o opinie separată, acesta:
- a. formulează obiecții la sentința adoptată cu majoritatea de voturi și o semnează;
  - b. nu semnează sentința;
  - c. semnează sentința adoptată cu majoritatea de voturi.
112. Toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei penale se soluționează prin:
- a. încheiere;
  - b. rezoluția președintelui ședinței;
  - c. dispoziția președintelui instanței.
113. Executarea obligațiilor stabilite în acordul judiciar de interes public:
- a. nu înlătură răspunderea penală a persoanei juridice;
  - b. înlătură răspunderea penală a persoanei juridice;
  - c. înlătură doar răspunderea civilă a persoanei juridice.
114. Acordul judiciar de interes public poate fi încheiat până la:
- a. terminarea urmăririi penale;
  - b. începerea cercetării judecătorești;
  - c. încheierea părții pregătitoare a ședinței de judecată.
115. După confirmarea de către instanța de judecată a acordului judiciar de interes public, procurorul, prin ordonanță, suspendă condiționat urmărirea penală pe un termen de:
- a. 3 ani;
  - b. până la 3 ani;
  - c. un an de zile.
116. Acordul judiciar de interes public se aprobă în scris de către:
- a. instanța care judecă cauza în fond;
  - b. judecătorul de instrucție;
  - c. procurorul ierarhic superior.
117. Instanța de judecată confirmă acordul judiciar de interes public prin:

- a. încheiere;
  - b. sentință;
  - c. rezoluție.
118. Împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice față de care se efectuează urmărirea penală se pot lua, în această calitate:
- a. măsuri preventive;
  - b. doar măsuri preventive neprivative de libertate;
  - c. măsuri de constrângere aplicabile martorului.
119. În cazul dispariției unui dosar penal sau a unor documente din dosarul penal, organul de urmărire penală sau președintele instanței judecătorești la care se afla dosarul în cauză întocmește:
- a. un proces-verbal prin care constată dispariția;
  - b. o sesizare prin care constată dispariția;
  - c. o încheiere prin care constată dispariția.
120. Hotărârea de restabilire a dosarului sau a documentului dispărut poate fi atacată cu:
- a. recurs;
  - b. apel;
  - c. recurs în anulare.
121. Neexecutarea unei hotărâri judecătorești privind admiterea acordării asistenței juridice internaționale în cazul când interesele naționale fundamentale sunt în discuție o poate decide:
- a. Ministerul Justiției;
  - b. Curtea Supremă de Justiție;
  - c. Parlamentul Republicii Moldova.
122. Între cuvântări nu se admit întreruperi, însă, pentru motive întemeiate, dezbaterile pot fi întrerupte, dar întreruperea nu poate depăși:
- a. 5 zile;
  - b. 3 zile;
  - c. 10 zile.
123. Dacă o persoană a săvârșit două sau mai multe infracțiuni, dintre care cel puțin una este de competența procuraturii specializate, urmărirea penală este exercitată de către:
- a. procuratura specializată;
  - b. Procuratura Generală;
  - c. Procuratura mun. Chișinău.
124. La reluarea cercetării judecătorești, în caz de neprezentare a părților la pronunțare, instanța numește o nouă dată pentru ședință, cu citarea părților și a persoanelor interesate, ce nu poate depăși termenul de:
- a. 15 zile de la data stabilită pentru pronunțare;
  - b. 5 zile de la data stabilită pentru pronunțare;
  - c. 30 de zile de la data stabilită pentru pronunțare.
125. Asigurarea participării învinuitului la ședința de judecată privind examinarea demersului de arestare este obligația:

- a. procurorului;
  - b. apărătorului învinuitului;
  - c. grefierului.
126. Încheierea judecătorului de instrucție privind scoaterea persoanei de sub urmărirea penală poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel în termen de:
- a. 15 zile;
  - b. 3 zile;
  - c. 5 zile.
127. În cazul când se dă o sentință de achitare pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, instanța:
- a. nu se pronunță asupra acțiunii civile;
  - b. poate admite acțiunea civilă;
  - c. respinge acțiunea civilă.
128. În cazul în care este necesar a prelungi termenul de urmărire penală, ofițerul de urmărire penală întocmește:
- a. un raport;
  - b. o ordonanță motivată;
  - c. un demers motivat.
129. Instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă:
- a. când acțiunea civilă a fost înaintată de procuror;
  - b. când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei;
  - c. dacă cauza este judecată la Curtea Supremă de Justiție.
130. În cazul în care urmărirea penală ține de competența mai multor organe de urmărire penală, chestiunile legate de competență se soluționează de către:
- a. judecătorul de instrucție;
  - b. procurorul ierarhic superior;
  - c. Procurorul General.
131. Conflictul de competență între procuraturile specializate se soluționează de către:
- a. Procurorul General;
  - b. Procurorul General și adjuncții lui;
  - c. Consiliul Superior al Procurorilor.
132. Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc atunci când aceasta este:
- a. bănuț sau învinuit;
  - b. învinuit;
  - c. învinuit sau inculpat.
133. Reluarea urmăririi penale poate avea loc doar în interiorul termenului de:
- a. un an de zile de la momentul constatării faptelor noi sau recent descoperite;
  - b. prescripție de tragere la răspundere penală pentru fapta respectivă;
  - c. șase luni de la momentul constatării faptelor noi sau recent descoperite.



134. Poate limita dreptul învinuitului, reprezentantului lui legal, apărătorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile de a lua cunoștință de materialele urmăririi penale:
- procurorul prin ordonanță motivată;
  - procurorul ierarhic superior prin dispoziție;
  - judecătorul de instrucție, conform demersului procurorului.
135. Încheierea prin care a fost respinsă cererea de reluare a examinării cauzei penale în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate poate fi atacată:
- cu apel și recurs;
  - cu recurs;
  - cu apel.
136. Încheierea prin care a fost admisă cererea de reluare a examinării cauzei penale în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate poate fi atacată:
- cu recurs;
  - nu se supune căilor de atac;
  - odată cu fondul.
137. La expirarea termenului de suspendare condiționată a urmăririi penale, organul de urmărire penală, după caz organul de probațiune, informează procurorul responsabil de caz despre executarea ordonanței în termen de:
- 5 zile;
  - 24 ore;
  - 3 zile.
138. Cererile de revizuire a cauzelor în urma pronunțării unei hotărâri de către CtEDO sunt examinate de:
- judecătorii;
  - curțile de apel;
  - Curtea Supremă de Justiție.
139. Cererea de reluare a examinării cauzei penale în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate se depune personal sau prin apărător la:
- procurorul de nivelul instanței care a judecat cauza în fond;
  - judecătorul de instrucție;
  - instanța care s-a pronunțat ultima asupra fondului cauzei.
140. Dacă în ședința de judecată privind infracțiunea flagrantă părțile solicită un termen pentru a pregăti apărarea sau pentru a prezenta probe suplimentare, acest termen nu va depăși:
- 10 zile;
  - 5 zile;
  - 15 zile.
141. Sentințele pronunțate de Curtea Supremă de Justiție:
- sunt irevocabile;
  - pot fi atacate cu apel;
  - pot fi atacate cu recurs.

142. Urmărirea penală în cazul infracțiunilor săvârșite de procuror este exercitată de către:
- procurorul din altă procuratură;
  - procurorul desemnat de CSP;
  - procurorul ierarhic superior.
143. Pot fi atacate separat cu recurs încheierile privind:
- respingerea demersului de prelungire a termenului de arestare a inculpatului;
  - admiterea demersului de prelungire a termenului de arestare a inculpatului;
  - ambele opțiuni sunt eronate.
144. Recunoașterea vinovăției de către inculpat poate fi pusă la baza sentinței de condamnare în cazul:
- acordului expres exprimat de către inculpat și avocatul lui;
  - confirmării acestor declarații prin celelalte probe administrate în cauză;
  - imposibilității de a demonstra pe altă cale vinovăția persoanei.
145. Demersul referitor la autorizarea finalizării urmăririi penale în lipsa învinuitului se examinează în ședință închisă în termen de:
- 48 de ore;
  - 5 zile;
  - 3 zile.
146. Modificarea încadrării juridice a infracțiunii săvârșite de inculpat, în sensul agravării, se dispune:
- din oficiu, de către instanță;
  - de către procurorul care prezintă învinuirea în ședința de judecată;
  - de către instanță, prin încheiere motivată, în temeiul demersului procurorului.
147. Încheierea judecătorului de instrucție referitoare la demersul procurorului privind autorizarea finalizării urmăririi penale în lipsa învinuitului poate fi contestată cu recurs în termen de:
- 15 zile de la data pronunțării;
  - 5 zile de la data pronunțării;
  - 3 zile de la data pronunțării.
148. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele:
- administrare la urmărirea penală;
  - prezentate de procuror;
  - care au fost cercetate în ședința de judecată.
149. Urmărirea penală nu este pornită în temeiul ordonanței în cazul:
- reținerii bănuitului la locul faptei;
  - disjungerii cauzei penale;
  - infracțiunii flagrante.
150. Recursul împotriva sentinței instanței de fond pentru care nu este prevăzută calea de atac apel este examinat de:
- Curtea Supremă de Justiție ca instanță de recurs;
  - Curtea de Apel ca instanță de recurs;

- c. astfel de hotărâri nu sunt pasibile de atac.
151. Urmărirea penală împotriva Procurorului General se pornește de către:
- a. procurorul desemnat de Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, cu acordul Consiliului Superior al Procurorilor;
  - b. procurorul desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor;
  - c. membrul Consiliului Superior al Procurorilor, ales cu votul majorității membrilor Consiliului.
152. Instituțiile, care nu dispun de organ de urmărire penală:
- a. Serviciul Fiscal de Stat;
  - b. Serviciul Vamal;
  - c. Serviciul de Informații și Securitate.
153. Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii:
- a. nu poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ;
  - b. poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ;
  - c. poate fi supus controlului pe calea revizuirii.
154. Dacă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, instanța de judecată va adopta o sentință de:
- a. recunoaștere a vinovăției;
  - b. condamnare;
  - c. privativă de libertate.
155. În cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește:
- a. un proces-verbal, în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată;
  - b. o ordonanță, în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată;
  - c. un demers, în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată.
156. Urmărirea penală se pornește în lipsa plângerii victimei, dacă infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) sau la art. 155 din Codul penal nr. 985/2002 a fost săvârșită:
- a. într-o instituție de învățământ;
  - b. la punctul de trecere a frontierei de stat;
  - c. în locurile de detenție.
157. La faza urmăririi penale, odată cu clasarea cauzei penale, scoaterea bunurilor de sub sechestru se dispune prin:
- a. ordonanța ofițerului de urmărire penală;
  - b. ordonanța procurorului;
  - c. încheierea judecătorului de instrucție.
158. Respectarea termenului de urmărire penală într-o cauză concretă, ținându-se cont de criteriile de apreciere a termenului rezonabil, se asigură de către:
- a. ofițerul de urmărire penală și procurorul de caz;
  - b. procurorul de caz;

- c. judecătorul de instrucție.
159. Autoritățile competente din cel puțin două state pot să constituie, de comun acord, o echipă comună de investigații cu un obiectiv precis și pentru o durată:
- a. de 6 luni;
  - b. nelimitată;
  - c. limitată.
160. În cazul transferului persoanelor condamnate:
- a. condamnatul trebuie să-și dea consimțământul benevol;
  - b. consimțământul condamnatului nu este obligatoriu;
  - c. este obligatoriu acordul Ministrului Justiției.
161. În cazul în care este necesar a prelungi termenul de urmărire penală, ofițerul de urmărire penală:
- a. întocmește un demers motivat în acest sens și îl prezintă procurorului înainte de expirarea termenului fixat de acesta;
  - b. întocmește un demers motivat în acest sens și îl prezintă conducătorului organului de urmărire penală înainte de expirarea termenului fixat de procuror;
  - c. dispune prin ordonanță motivată prelungirea termenului și informează procurorul.
162. Dacă cererea este întemeiată și îndeplinește condițiile legii, judecătorul de instrucție dispune eliberarea provizorie a învinutului, stabilind și obligațiile ce vor fi respectate de acesta prin:
- a. proces-verbal;
  - b. încheiere motivată;
  - c. mandat judecătoresc.
163. Controlul judiciar al legalității încheierii judecătorului de instrucție privind măsurile preventive aplicate și prelungirea duratei lor se efectuează de către instanța judecătorească ierarhic superioară într-un complet format din:
- a. 5 judecători;
  - b. 3 judecători;
  - c. 3 judecători, după caz, de un singur judecător.
164. Dacă la săvârșirea infracțiunii împreună cu minorul au participat și adulți, cauza în privința minorului:
- a. se disjunge pe cât e posibil, formând un dosar separat;
  - b. se disjunge în mod obligatoriu;
  - c. nu se disjunge.
165. La soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurii preventive în privința minorului, în fiecare caz se discută:
- a. în mod obligatoriu, posibilitatea transmiterii lui sub supraveghere;
  - b. posibilitatea aplicării unei măsuri preventive neprivative de libertate;
  - c. posibilitatea transmiterii lui sub control judiciar.
166. Despre reținerea sau arestarea preventivă a minorului se înștiințează:
- a. părinții sau alți reprezentanți legali ai minorului, în termen de 3 ore, fapt care se consemnează în procesul-verbal de reținere;

- b. procurorul, în termen de 24 de ore;
  - c. imediat procurorul și părinții sau alți reprezentanți legali ai minorului, fapt care se consemnează în procesul-verbal de reținere.
167. Reprezentantul legal al bănuیتului, învinuitului minor se admite în procesul penal din momentul:
- a. pornirii urmăririi penale în privința minorului;
  - b. reținerii sau arestării preventive, sau al primei audieri a minorului care nu este reținut sau arestat;
  - c. primei audieri a minorului.
168. Regulile derogatorii în cadrul procedurii privind infracțiunile săvârșite de persoane juridice se referă la:
- a. participarea avocatului și reprezentantului legal;
  - b. determinarea competenței, participarea avocatului și reprezentantului legal;
  - c. participarea reprezentantului legal, determinarea competenței și aplicarea măsurilor preventive.
169. Dacă în instanța de fond cauza a fost judecată în complet de 3 judecători, atunci pentru judecarea apelului va fi format un complet din:
- a. 5 judecători;
  - b. 3 judecători;
  - c. 7 judecători.
170. Obiectul urmăririi penale cuprinde:
- a. împiedicarea bănuیتului și a învinuitului de a se eschiva de la răspunderea penală;
  - b. colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii și identificarea făptuitorului;
  - c. repunerea în drepturi a persoanelor, interesele cărora au fost atinse prin infracțiune.
171. Pot fi atacate separat următoarele încheieri ale instanței de judecată:
- a. de admitere sau respingere a cererii de recuzare;
  - b. de soluționare a conflictului de competență;
  - c. de aplicare a amenzii judiciare.
172. Urmărirea penală se efectuează de către organul constituit conform legii în cadrul:
- a. Inspectoratului de Stat al Muncii;
  - b. Inspecției Financiare pe lângă Ministerul Finanțelor;
  - c. Serviciul Vamal.
173. În cazul în care bănuitul sau învinuitul își recunoaște vinovăția:
- a. organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului;
  - b. organul de urmărire penală poate lua măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului;
  - c. nu se va efectua urmărirea penală.
174. Asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale organul de urmărire penală dispune prin:
- a. demers;

- b. ordonanță;
  - c. proces-verbal.
175. Sentința instanței de judecată privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical poate fi atacată cu:
- a. apel sau, după caz, cu recurs;
  - b. apel;
  - c. recurs.
176. Utilizarea forței fizice împotriva unui martor minor:
- a. este interzisă în toate fazele procesului penal;
  - b. trebuie să fie proporțională;
  - c. este admisă în cazul în care acesta se eschivează de la prezentarea în instanța de judecată.
177. Procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală se întocmește în timpul efectuării acestei acțiuni sau imediat după terminarea ei de către:
- a. persoana care efectuează urmărirea penală;
  - b. consultantul procurorului;
  - c. specialist.
178. Procurorul dispune trimiterea cauzei în judecată pentru aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical prin:
- a. ordonanță motivată;
  - b. rechizitoriu;
  - c. demers motivat.
179. În cazul proceselor de acuzare privată în care, în urma infracțiunii, au fost prejudiciate mai multe persoane, pornirea urmăririi penale se face:
- a. chiar dacă plângerea prealabilă se înaintează doar de către una din victime;
  - b. dacă plângerea prealabilă a fost înaintată de toate victimele;
  - c. dacă va decide procurorul.
180. În cursul urmăririi penale suspendarea provizorie din funcție se aplică prin:
- a. ordinul angajatorului;
  - b. încheierea judecătorului de instrucție;
  - c. demersul procurorului.
181. Judecarea cazurilor de corupție și infracțiunilor conexe este:
- a. prioritară și de urgență;
  - b. este poziționată ca orice altă categorie de cauze penale;
  - c. reprezintă o prioritate, numai dacă inculpatul se află în arest preventiv.
182. Încălcarea dispozițiilor privind competența instanțelor judecătorești după calitatea persoanei, determină:
- a. întotdeauna aplicarea nulității absolute;
  - b. nu implică întotdeauna aplicarea nulității absolute.
  - c. poate sau nu să fie determinată de încălcarea acestor dispoziții, în funcție de circumstanțe.

183. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen:
- nerespectarea acestuia impune nulitatea actului efectuat peste termen;
  - nerespectarea unui termen procesual nu implică întotdeauna nulitatea actului efectuat;
  - nerespectarea termenului poate sau nu să implice nulitatea actului, în funcție de circumstanțe.
184. Bănuitul, învinuitul, inculpatul minor poate cere, motivat, înlăturarea:
- pedagogului și înlocuirea acestuia cu altul;
  - pedagogului;
  - pedagogului și înlocuirea acestuia cu reprezentantul legal.
185. Actul de constatare este un document prin care organul de constatare:
- consemnează orice acțiune premergătoare urmăririi penale în vederea stabilirii bănuielilor rezonabile că a fost săvârșită o infracțiune;
  - este un document utilizat în etapele ulterioare ale procesului penal, nu în faza premergătoare urmăririi penale;
  - consemnează orice acțiune în cadrul urmăririi penale.
186. De la rămânerea irevocabilă a hotărârii asupra cauzei penale, judecătorul sau procurorul poate dispune nimicirea rezultatelor măsurii speciale de investigații după:
- trei ani de la rămânerea irevocabilă a hotărârii asupra cauzei penale;
  - un an de la rămânerea irevocabilă a hotărârii asupra cauzei penale;
  - cinci ani de la rămânerea irevocabilă a hotărârii asupra cauzei penale.
187. Procurorul informează persoanele supuse măsurii speciale de investigații, după încetarea efectuării, despre faptul că au fost supuse acesteia în termen de cel mult:
- 10 zile;
  - 15 zile;
  - 20 zile.
188. Normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția:
- publicării lor în *Monitorul Oficial al RM*;
  - adoptării de către Parlamentul RM;
  - includerii lor în Codul de procedură penală.
189. Ofițerul de investigații trebuie să prezinte procesul-verbal cu rezultatele și materialele măsurii speciale de investigații ofițerului de urmărire penală sau procurorului în termen de:
- cel mult 10 zile;
  - cel mult 5 zile;
  - în 3 zile.
190. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care:
- era în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii;
  - este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească;
  - era în vigoare în timpul începerii urmăririi penale.

191. Cererea de recuzare a judecătorului poate fi depusă după începerea cercetării judecătorești:
- doar dacă partea poate demonstra că nu a cunoscut despre existența temeiurilor de recuzare până la începerea cercetării judecătorești;
  - cererea trebuie depusă obligatoriu înainte de începerea cercetării judecătorești;
  - doar de către procuror.
192. Infrațiunea de audiență constituie:
- fapta prejudiciabilă, săvârșită în incinta instanței;
  - fapta penală, săvârșită în camera de audiere;
  - fapta penală, săvârșită în cursul ședinței de judecată.
193. Arestarea constituie o măsură preventivă aplicată în baza:
- unei ordonanțe a procurorului în condițiile legii;
  - unei hotărâri judecătorești în condițiile legii;
  - unui demers a organului de urmărire penală.
194. În procesul de audiere a minorului, intervievatorul are statut de:
- pedagog;
  - specialist;
  - psiholog.
195. Reprezentant în procesul penal este persoana:
- care prezintă interesele unei alte persoane;
  - împuternicită de a prezenta interesele altei persoane;
  - împuternicită de a prezenta interesele părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile.
196. Persoana acuzată de săvârșirea unei infrațiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât:
- învinuirea nu-i va fi înaintată oficial de către procuror;
  - vinovăția sa nu-i va fi dovedită, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale;
  - nu va fi dovedită vinovăția, într-un proces judiciar public, cu asigurarea tuturor garanțiilor necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o sentință de condamnare definitivă.
197. Sarcina probațiunii neaplicării torturii și a altor tratamente inumane sau degradante îi revine:
- Procuraturii Generale;
  - instanței de judecată;
  - autorității în a cărei custodie se află persoana privată de libertate.
198. Reținerea persoanei până la emiterea mandatului de arestare, cu excepția celei minore, nu poate depăși:
- 72 de ore;
  - 48 ore;
  - 3 zile lucrătoare.
199. Bunurile pot fi puse sub sechestru numai în baza:



- a. hotărârii judecătorești;
  - b. ordonanței procurorului;
  - c. încheierii Agenției pentru Recuperarea Bunurilor Infracționale.
200. Procesul penal se desfășoară în:
- a. limba de stat;
  - b. limba cunoscută de bănuț, învinuit, inculpat;
  - c. orice altă limbă vorbită pe teritoriul țării.
201. Organul de urmărire penală este obligat să asigure:
- a. oricărui persoane dreptul la asistență juridică din partea unui apărător ales sau a unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat;
  - b. învinuitului, inculpatului, martorului apărării, expertului, specialistului dreptul la asistență juridică din partea unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat;
  - c. bănuțului, învinuitului dreptul la asistență juridică calificată din partea unui apărător ales de el sau a unui avocat care acordă asistență juridică garantată de stat.
202. Perchezițiile și cercetările domiciliului pot fi autorizate și efectuate, cu excepția cazurilor și a modului prevăzute de lege în baza:
- a. unui mandat judiciar;
  - b. ordonanței ofițerului de investigații;
  - c. încheierii procurorului.
203. Procurorul decide asupra pertinentei rezultatelor activității speciale de investigație în termen de:
- a. 3 zile;
  - b. cel mult 10 zile;
  - c. cel mult 5 zile.
204. Organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege în scopul stabilirii circumstanțelor care:
- a. dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului;
  - b. atenuează sau agravează răspunderea bănuțului, învinuitului, inculpatului;
  - c. dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului, care îl dezvinovățesc, precum și care îi atenuează sau agravează răspunderea.
205. Criteriul de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale este:
- a. specializarea procurorului;
  - b. rezonanța socială a infracțiunii;
  - c. complexitatea cazului.
206. Urmărire penală și judecarea cauzelor penale se fac de urgență și în mod preferențial, dacă aceste cauze vizează:
- a. bănuți, învinuiți, inculpați cetățeni străini;
  - b. învinuiți, inculpați pe cauzele de corupție;
  - c. persoane învinuite în săvârșirea infracțiunilor împotriva minorilor.
207. Consilierul de probațiune este persoana care efectuează:
- a. evaluarea psihopedagogică și instruirea subiecților probațiunii;

- b. examinarea condițiilor de trai a minorului bănuit/învinuit;
  - c. evaluarea psihosocială și controlul subiecților probațiunii.
208. Judecarea cauzelor penale se face în mod preferențial, dacă aceste cauze vizează:
- a. inculpați acuzați de săvârșirea acțiunilor violente;
  - b. persoane de demnitate publică;
  - c. inculpați minori.
209. Cererea privind accelerarea urmăririi penale se examinează în termen de:
- a. 20 zile lucrătoare, de către procurorul ierarhic superior;
  - b. 10 zile lucrătoare, de către judecătorul de instrucție;
  - c. 3 zile lucrătoare, de către judecătorul de instrucție.
210. Victima actelor de tortură este supusă expertizei asupra stării psihice:
- a. la discreția procurorului, dacă circumstanțele cauzei o cer;
  - b. în mod obligatoriu;
  - c. doar la cererea scrisă și cu acordul acesteia.
211. În rezultatul efectuării măsurii speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor, se păstrează:
- a. înregistrările recunoscute ca pertinente prin ordonanța ofițerului de urmărire penală;
  - b. toate înregistrările obținute cu respectarea legislației;
  - c. doar acele înregistrări care sunt pertinente în opinia ofițerului de investigație.
212. Nimeni nu poate fi silit să mărturisească:
- a. împotriva sa ori împotriva rudelor sale apropiate;
  - b. împotriva sa ori împotriva rudelor sale apropiate, a soțului, soției, logodnicului, logodnicei sau să-și recunoască vinovăția;
  - c. împotriva persoanelor apropiate, a soțului, soției, logodnicului, logodnicei sau să-și recunoască vinovăția.
213. Investigatorului sub acoperire:
- a. i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni;
  - b. i se interzice să intre în contact direct cu bănuitul/ învinuitul;
  - c. i se permite săvârșirea infracțiunilor conexe faptelor investigate;
214. Victima unei fapte care constituie componentă de infracțiune este în drept să ceară:
- a. procurorului – arestarea imediată a persoanei vinovate;
  - b. ofițerului de urmărire penală – să-i fie reparate prejudiciile;
  - c. în condițiile Codului de procedură penală, pornirea unei cauze penale – să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice și materiale.
215. Circumstanțe care nu trebuie dovedite în procesul penal:
- a. mărimea prejudiciului cauzat persoanelor juridice nerezidente;
  - b. faptele unanim recunoscute;
  - c. nulitățile relative.

216. Renunțarea la apărător înseamnă:
- solicitarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului de a-și exercita el însuși apărarea, din imposibilitatea de a remunera asistența unui avocat apărător;
  - voința bănuیتului, învinuitului, inculpatului de a-și exercita el însuși apărarea, fără a apela la asistența juridică a unui apărător;
  - renunțarea apărătorului de a apăra în continuare persoana, pe motivul neonorării obligațiilor legale.
217. Justiția în cauzele penale se înfăptuiește:
- de către toți participanții la proces în comun;
  - de către procuror și instanțele judecătorești;
  - în numele legii numai de către instanțele judecătorești.
218. Cererea de recuzare a judecătorului se examinează:
- în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul repartizării;
  - în aceeași zi;
  - în cel mult 7 zile lucrătoare din momentul repartizării.
219. La înfăptuirea justiției în cauzele penale, judecătorii:
- sunt independenți și se supun numai legii;
  - se supun legii și dispozițiilor Curții Supreme de Justiție;
  - sunt independenți și se supun numai Consiliului Superior al Magistraturii.
220. Judecătorul judecă cauzele penale:
- conform legii și propriei convingeri, bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă;
  - conform intimei convingeri, bazată pe probele din dosar;
  - conform legii, bazată pe probele acuзării prezentate în procedura judiciară respectivă.
221. La înaintarea cererii de recuzare în mod repetat cu rea-credință, instanța care soluționează cauza poate:
- dispune examinarea cauzei în continuare în lipsa persoanei respective;
  - aplica față de persoana vinovată o amendă judiciară;
  - sesiza organele de constatare în modul stabilit de legislația contravențională.
222. Sentințele și alte hotărâri judecătorești în cauza penală pot fi verificate:
- numai de către instanțele judecătorești respective, în condițiile legii procesual-penale;
  - în cadrul controlului Parlamentar;
  - de către Procurorul General sau adjuncții acestuia.
223. Strămutarea cauzei poate fi cerută de către:
- președintele instanței de judecată sau de către una dintre părți;
  - procurorul ierarhic superior;
  - judecătorul care judecă cauza.
224. Cererile de strămutare se soluționează de către:
- un complet specializat al instanței judiciare ierarhic superioare;

- b. Curtea Supremă de Justiție;
  - c. președintele judecătorei.
225. În cadrul urmăririi penale, procurorul:
- a. aprobă rechizitoriul în cauza penală, copia căruia o înmânează învinuitului și trimite cauza în instanța de judecată competentă;
  - b. întocmește rechizitoriul în cauza penală, copia căruia o înmânează învinuitului și trimite cauza în instanța de judecată competentă;
  - c. verifică rechizitoriul întocmit de ofițerul de urmărire penală și trimite cauza în instanța de judecată competentă.
226. Datele obținute dintr-o sursă care este imposibil de verificat în ședința de judecată:
- a. nu pot fi admise ca probe;
  - b. pot fi admise ca probe în cazurile expres prevăzute de lege;
  - c. pot fi admise ca probe numai cu acordul instanței.
227. Recuzarea procurorului la etapa judecării cauzei penale se soluționează de către:
- a. instanța respectivă;
  - b. procurorul ierarhic superior;
  - c. Consiliul Superior al Procurorilor.
228. Hotărârea asupra recuzării procurorului:
- a. se atacă la Procurorul General;
  - b. nu este susceptibilă de a fi atacată;
  - c. se atacă în instanța ierarhic superioară.
229. În cadrul procesului penal poate fi antrenat în calitate de specialist:
- a. consultantul procurorului din cadrul Procuraturii Generale;
  - b. juristul din cadrul Ministerului Justiției;
  - c. inspectorul din cadrul Serviciului Fiscal de Stat.
230. Persoana fizică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale, se consideră:
- a. victimă;
  - b. succesor al părții vătămate sau al părții civile;
  - c. parte civilmente responsabilă.
231. Încheierea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate:
- a. nu se supune niciunei căi de atac;
  - b. se contestă cu recurs în anulare;
  - c. se contestă cu recurs ordinar.
232. Măsurile de protecție în privința victimelor violenței în familie se aplică pe un termen:
- a. de până la 12 luni;
  - b. nedeterminat, până la trimiterea cauzei în judecată;
  - c. de până la 3 luni;

233. Principiul *non bis in idem* constituie expresia standardului potrivit căruia:
- nu există nici o infracțiune și nici o pedeapsă fără lege;
  - nici o persoană nu va fi urmărită, judecată, precum și pedepsită pentru fapta pentru care anterior a fost sancționată;
  - pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.
234. Ridicarea excepției de neconstituționalitate:
- constituie temei de amânare necondiționată a examinării cauzei;
  - poate constitui temei de suspendare a procesului penal, în cazuri prevăzute de lege;
  - nu afectează examinarea în continuare a cauzei, până la dezbaterile judiciare.
235. Învinuitul poartă răspundere pentru declarațiile sale în cazul în care el:
- a divulgat secretul bancar sau datele cu caracter personal;
  - a făcut un denunț intenționat fals;
  - a determinat suportarea cheltuielilor judiciare suplimentare.
236. Nu poate fi obligat să participe la confruntarea cu învinuitul:
- martorul reprezentant al misiunii diplomatice străine acreditate în Republica Moldova;
  - martorul declarant al actului de corupție, dacă fapta a fost săvârșită prin extorcare;
  - minorul, în cazul în care este victima infracțiunii contra integrității lui fizice.
237. Probe pertinente constituie probele care:
- au legătură cu cauza penală;
  - demonstrează vinovăția persoanei;
  - au fost recunoscute ca fiind admisibile.
238. Apărătorul este obligat:
- să retragă plângerile neîntemeiate ale persoanei pe care o apără;
  - să nu părăsească sala de ședințe până la anunțarea întreruperii;
  - să pledeze în formă scrisă în dezbateri judiciare.
239. Controlul transmiterii banilor extorcați poate fi efectuat doar de către ofițerii de investigații ai subdiviziunilor specializate ale:
- Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal și ale Centrului Național Anticorupție;
  - Ministerului Afacerilor Interne și ale Centrului Național Anticorupție, precum și de către ofițerii de investigații detașați la procuraturile specializate;
  - Ministerului Afacerilor Interne și ale Centrului Național Anticorupție.
240. Pot fi supuse reținerii persoanele bănuite de săvârșirea:
- unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare;
  - unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de un an;
  - unei infracțiuni.

241. Erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural, emis de ofițerul de urmărire penală, se corectează de:
- însăși ofițerul de urmărire penală;
  - procuror;
  - conducătorul organului de urmărire penală.
242. Interceptarea convorbirilor poate fi efectuată în baza ordonanței procurorului:
- cu respectarea principiului proporționalității ingerinței;
  - în funcție de gravitatea faptei;
  - în cazurile ce nu suferă amânare, cu controlul ulterior al legalității dispunerii efectuării măsurii speciale de investigații.
243. În termenul de ținere a învinuitului în stare de arest se include timpul în care persoana s-a aflat:
- într-o instituție medicală, la decizia judecătorului de instrucție sau a instanței;
  - în căutare internațională, dacă acesta nu a fost înștiințat legal despre această măsură;
  - într-o instituție medicală, la decizia judecătorului de instrucție sau a procurorului.
244. Consultantul procurorului:
- este în drept să efectueze acțiuni procesuale;
  - este în drept să efectueze acțiuni procesuale, cu excepția celor cu caracter dispozitiv;
  - nu este în drept să efectueze acțiuni procesuale.
245. Nulitatea relativă se invocă în instanță:
- numai pentru probele prezentate nemijlocit în fața instanței.
  - pentru orice tip de probe, indiferent de modul de prezentare și cercetare.
  - numai pentru probele prezentate de partea apărării.
246. Obligația agenților statului de a trata cu respectarea demnității umane orice persoană reținută constituie expresia principiului:
- respectării drepturilor, libertăților și demnității umane;
  - egalității în fața legii și a autorităților;
  - inviolabilității persoanei.
247. Citarea se va face în așa fel ca persoanei chemate să i se înmâneze citația cu cel puțin:
- 5 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte, conform citației, în fața organului respectiv;
  - 10 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte, conform citației, în fața organului respectiv;
  - 7 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte, conform citației, în fața organului respectiv.
248. În cazul în care persoana citată nu se prezintă nemotivat, această persoană poate fi supusă:
- aducerii silite sau reținerii;
  - amenzii judiciare sau aducerii silite;

- c. interdicției de a părăsi localitatea de domiciliere.
249. Cu autorizarea judecătorului de instrucție se efectuează măsura specială de investigații:
- a. identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice;
  - b. livrarea supravegheată;
  - c. colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice.
250. Exhumarea cadavrului se face în prezența:
- a. ofițerului de urmărire penală și a procurorului, cu anunțarea prealabilă a serviciului sanitar epidemiologic din localitate;
  - b. procurorului și a specialistului în domeniul medicinei legale;
  - c. procurorului și a specialistului în domeniul medicinei legale, cu anunțarea prealabilă a serviciului sanitar epidemiologic din localitate.
251. Indicațiile scrise ale procurorului date ofițerului de urmărire penală:
- a. nu sunt obligatorii;
  - b. sunt obligatorii;
  - c. pot fi neexecutate cu acordul scris al procurorului ierarhic superior.
252. Urmărirea penală în privința persoanei juridice se efectuează cu participarea:
- a. administratorului autorizat;
  - b. reprezentantului legal;
  - c. directorului sau administratorului.
253. Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare nu poate fi efectuată pe cauza penală care are ca obiect urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de:
- a. art. 256 Cod penal;
  - b. art. 291 Cod penal;
  - c. art. 337 Cod penal.
254. Furnizorul de servicii, solicitat după recepționarea actului de autorizare a măsurii speciale de investigații – colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, trebuie să prezinte informațiile în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de:
- a. 5 zile lucrătoare de la data primirii actului;
  - b. 3 zile lucrătoare de la data primirii actului;
  - c. 7 zile de la data primirii actului.
255. Conform prevederilor generale, măsura specială de investigații se dispune pe un termen de:
- a. 30 de zile, cu posibilitatea de prelungire până la 6 luni;
  - b. 30 de zile, cu posibilitatea de prelungire până la 180 zile;
  - c. 30 zile, iar în cazul infracțiunilor de corupție – pe un termen de 60 de zile.
256. Sunt recunoscute în calitate de corpuri delictive obiectele în cazul în care:
- a. există temeieri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii;
  - b. ele aparțin bănuitului/învinitului;
  - c. s-a dispus aplicarea sechestrului asupra lor în scopul eventualei confiscări

extinse.

257. Oficialitatea procesului penal presupune că:
- organul de urmărire penală este obligat de a porni urmărirea penală în cazul în care a fost sesizat că s-a săvârșit o infracțiune;
  - judecătorul judecă cauzele penale conform regulilor oficialității și transparenței;
  - sentințele și alte hotărâri judecătorești în cauza penală pot fi verificate numai în ordine de recurs.
258. Organul de urmărire penală are dreptul să efectueze examinarea corporală a bănuitului/învinuitului:
- cu consimțământul acestora sau în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție;
  - indiferent de consimțământul acestora, în baza încheierii procurorului;
  - cu/sau fără consimțământul acestora, cu excepția minorilor, fiind necesar avizul pozitiv al pedagogului.
259. Persoana reținută urmează să fie eliberată în cazurile în care:
- apărătorul acesteia a sesizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului despre violarea drepturilor și libertăților fundamentale;
  - nu s-au confirmat motivele verosimile de a bănui că persoana reținută a săvârșit infracțiunea;
  - martorul declarant refuză expres să fie audiat pe caz.
260. Instanța de judecată, constatând că nu este competentă de a judeca cauza penală:
- prin încheiere, își declină competența și trimite dosarul instanței de judecată competente;
  - prin sentință, își declină competența și trimite dosarul instanței de judecată competente;
  - prin încheiere, își declină competența și trimite dosarul Curții de Apel.
261. Conflictul de competență se soluționează de:
- președintele judecătoriei care prima a invocat conflictul pozitiv de competență;
  - instanța ierarhic superioară comună;
  - în toate cazurile, de Colegiul specializat al Curții Supreme de Justiție.
262. Eroarea gravă de fapt este definită ca:
- stabilirea eronată a faptelor, luând în considerare probele prezentate de partea acuzării;
  - stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora;
  - o interpretare subiectivă eronată a faptelor în lumina probelor prezentate.
263. La calcularea termenelor privind aplicarea măsurilor preventive:
- ora sau ziua de la care începe și la care se sfârșește termenul intră în durata acestora;



- b. ora sau ziua de la care începe și la care se sfârșește termenul nu intră în durata acestora;
  - c. termenul curge începând cu ziua următoare.
264. Potrivit legislației procesual-penale, declarațiile sunt:
- a. informațiile orale sau scrise, date în cadrul procesului penal de către persoană și care au importanță pentru justa soluționare a cauzei;
  - b. depozițiile verbale, consemnate în formă scrisă în cadrul procesului penal;
  - c. datele orale comunicate sub orice formă disponibilă ofițerului de urmărire penală sau procurorului.
265. Poate amâna informarea persoanei supuse măsurii speciale de investigații, despre efectuarea acesteia:
- a. ofițerul de investigație;
  - b. ofițerul de urmărire penală;
  - c. procurorul.
266. Procurorul poate să amâne informarea persoanei supuse măsurii speciale de investigații despre efectuarea acesteia nu mai târziu de:
- a. terminarea urmăririi penale;
  - b. încetarea urmăririi penale;
  - c. suspendarea urmăririi penale.
267. Termenul ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul:
- a. înmânării actului de reținere bănuitului/învinuitului;
  - b. întocmirii procesului-verbal de reținere a ei;
  - c. privării persoanei de libertate la reținerea ei.
268. La demersul procurorului privind prelungirea arestării preventive pentru un termen mai mare de 12 luni:
- a. este necesară încuviințarea Procurorului General sau a unui adjunct;
  - b. este necesară încuviințarea procurorului ierarhic superior;
  - c. nici una dintre opțiunile date nu este corectă.
269. Ofițerul de urmărire penală este în drept să conteste indicațiile procurorului care conduce urmărirea penală:
- a. conducătorului organului de urmărire penală;
  - b. procurorului ierarhic superior;
  - c. judecătorului de instrucție.
270. Recuzarea judecătorului care soluționează cererea de recuzare:
- a. se admite doar pentru cel care a declarat recuzarea;
  - b. se admite pentru toate părțile în proces;
  - c. nu se admite.
271. Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit:
- a. persoana reținută – mai mult de 72 de ore;
  - b. persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjunctilor săi – mai mult de 8 luni;

- c. persoana grațiată de Președintele Republicii Moldova.
272. Amenda judiciară se aplică în mărime:
- a. de la 5 la 30 de unități convenționale;
  - b. de la 20 la 50 de unități convenționale;
  - c. de la 10 la 100 de unități convenționale.
273. Indicațiile date de procurorul ierarhic superior pot fi contestate de procuror la:
- a. judecătorul de instrucție;
  - b. Procurorul General și adjuncții lui;
  - c. nu pot fi contestate, iar indicațiile în cauză se transmit Inspecției procurorilor.
274. Procurorul General decide asupra contestării împotriva indicațiilor procurorului ierarhic superior în termen:
- a. rezonabil;
  - b. cel mult, 10 zile;
  - c. cel mult, 15 zile.
275. Partea civilă se recunoaște prin ordonanța:
- a. ofițerului de urmărire penală și a procurorului;
  - b. procurorului și încheierea judecătorului de instrucție;
  - c. ofițerului de urmărire penală, a procurorului și încheierea instanței de judecată.
276. Procurorul autorizează măsura specială de investigații:
- a. supravegherea tehnică;
  - b. interceptarea și înregistrarea comunicărilor;
  - c. urmărirea vizuală.
277. Temei pentru aplicarea măsurilor preventive constituie:
- a. acuzarea persoanei de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave;
  - b. existența suficientilor indici rezonabili de a presupune că învinuitul se va eschiva de la urmărire penală;
  - c. demersul procurorului înaintat judecătorului de instrucție.
278. Ridicarea de documente ce conțin informații care constituie secret bancar se face:
- a. în temeiul ordonanței ofițerului de urmărire penală, numai cu acordul prealabil al Consiliului de administrare a instituției financiar-bancare;
  - b. numai în baza ordonanței motivate a procurorului;
  - c. numai cu autorizația judecătorului de instrucție.
279. Împotriva reprezentantului desemnat al persoanei juridice față de care se efectuează urmărirea penală se pot lua, în această calitate:
- a. numai măsuri de constrângere neprivative de libertate;
  - b. măsuri preventive;
  - c. numai măsuri de constrângere aplicabile martorului.
280. Mijloacele juridice prin care se asigură realizarea drepturilor tuturor subiecților procesului penal reprezintă:

- a. expresia dreptului la un tribunal independent;
  - b. raportul juridic pozitiv procesual-penal;
  - c. garanții procesual-penale.
281. Obiectul care trebuie recunoscut este prezentat celui care urmează să-l recunoască împreună cu:
- a. cel puțin 2 obiecte identice;
  - b. cel puțin 3 obiecte;
  - c. cel puțin 2 obiecte omogene.
282. Victima infracțiunii poate participa în aceeași cauză:
- a. în calitate de parte vătămată sau parte civilmente responsabilă;
  - b. în calitate de parte vătămată sau parte civilă;
  - c. numai în calitate de parte vătămată.
283. Cauza penală se judecă de către instanța:
- a. în a cărei rază teritorială a fost săvârșită infracțiunea;
  - b. în a cărei rază teritorială se află sediul Procuraturii care susține acuzarea de stat;
  - c. căreia cauza penală a fost trimisă cu rechizitoriu pentru examinare în fond.
284. Ofițerul de investigații este persoana împuternicită care:
- a. efectuează măsuri speciale de investigații în cadrul procesului penal;
  - b. administrează probele în cadrul procesului penal;
  - c. dispune efectuarea măsurilor speciale de investigații în cadrul procesului penal.
285. Judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat, dacă:
- a. el a luat în această cauză hotărâri anterioare judecății în care și-a expus opinia asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului;
  - b. el a fost coleg de studii cu procurorul care susține acuzarea de stat;
  - c. în calitate de judecător de instrucție, a examinat demersul procurorului privind efectuarea percheziției în această cauză.
286. Cererea privind accelerarea urmăririi penale este examinată:
- a. în prezența părților implicate în procedura penală;
  - b. în absența părților implicate în procedura penală;
  - c. în prezența autorului cererii.
287. În cadrul procesului penal pot efectua măsuri speciale de investigații ofițerii de investigații care activează în cadrul:
- a. procuraturilor specializate, Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Național Anticorupție, Serviciului Vamal, Serviciului Fiscal de Stat și Administrației Naționale a Penitenciarelor;
  - b. procuraturilor specializate, Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Național Anticorupție, Serviciului de Informații și Securitate, Serviciului Fiscal de Stat și Administrației Naționale a Penitenciarelor;
  - c. Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Național Anticorupție, Serviciului Vamal, Serviciului Fiscal de Stat.
288. Nu constituie mijloc de probă:

- a. cererea de asistență juridică internațională în materiale penală;
  - b. raportul de expertiză agroalimentară;
  - c. procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală.
289. Constituie mijloace materiale de probă:
- a. documentele și corpurile delictive;
  - b. documentele, corpurile delictive, procesele-verbale ale acțiunilor procesuale și înregistrările audio sau video, fotografiile și alte forme de purtători de informație;
  - c. documentele, corpurile delictive și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale.
290. Martorul este în drept să solicite recuzarea:
- a. ofițerului de investigații;
  - b. procurorului;
  - c. traducătorului.
291. Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică persoanelor:
- a. pentru săvârșirea infracțiunilor în domeniul transporturilor, precum și în cazul utilizării mijlocului de transport la săvârșirea infracțiunii;
  - b. doar pentru săvârșirea infracțiunilor în domeniul transporturilor;
  - c. în cazul săvârșirii infracțiunii de către participanții la traficul rutier.
292. Persoana care a întocmit procesul-verbal de reținere este obligată să dea posibilitate persoanei reținute să anunțe una din rudele apropiate sau o altă persoană despre locul unde aceasta este deținută imediat, dar nu mai târziu de:
- a. 6 ore;
  - b. 4 ore;
  - c. 24 de ore.
293. În cazul liberării provizorii pe cauțiune, valoarea cauțiunii se determină de către judecătorul de instrucție sau de către instanța de judecată:
- a. de la 300 la 100.000 de unități convenționale, în funcție de starea materială a persoanei respective și de prejudiciul cauzat;
  - b. de la 500 la 100.000 de unități convenționale, în funcție de starea materială a persoanei respective și de gravitatea infracțiunii;
  - c. de la 300 la 100.000 de unități convenționale, în funcție de starea materială a persoanei respective și de gravitatea infracțiunii.
294. 295. Cererea de recuzare a ofițerului de urmărire penală se va decide în decurs de:
- a. 5 zile;
  - b. 72 de ore;
  - c. 24 de ore.
295. Infracțiunile de audiență se constată prin:
- a. ordonanța procurorului acuzator de stat;
  - b. procesul-verbal al ședinței de judecată;
  - c. încheierea judecătorească interlocutorie.

296. Recuzarea Procurorului General se soluționează de către:
- un membru al Consiliului Superior al Procurorilor;
  - un judecător al Curții Supreme de Justiție;
  - un adjunct al Procurorului General, desemnat în condițiile legii.
297. Admisibilitatea datelor în calitate de probe o decide:
- numai procurorul;
  - numai instanța de judecată care judecă fondul cauzei;
  - organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată.
298. Audierea bănuțitului, învinutului, inculpatului aflat în detenție:
- poate avea loc și prin intermediul videoconferinței;
  - nu poate avea loc prin intermediul videoconferinței;
  - poate avea loc prin intermediul videoconferinței doar cu acordul administrației instituției penitenciare.
299. Asistentul procedural poate fi invitat să participe:
- la efectuarea reținerii;
  - la prezentarea persoanei spre recunoaștere;
  - în cadrul confruntării.
300. Martorul surdomut este audiat cu participarea:
- interpretului;
  - traducătorului;
  - pedagogului.
301. Nulitatea absolută poate fi constatată:
- din oficiu sau la cererea unei părți, sau a instanței;
  - doar la cerere, nu și din oficiu;
  - în dependență de poziția părții apărării – nu există o regulă generală.
302. Aplicarea măsurilor de protecție se dispune prin:
- mandat de protecție emis de procuror;
  - hotărâre motivată a procurorului sau a instanței de judecată;
  - încheiere motivată a judecătorului de instrucție.
303. Probatoriul se caracterizează prin:
- invocarea de probe și ridicarea de probe, admiterea și conservarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză;
  - invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză;
  - totalitatea probelor administrare de partea acuzării și partea apărării într-o cauză penală concretă.
304. Supravegherea tehnică reprezintă utilizarea mijloacelor tehnice pentru:
- a supraveghea și intercepta comunicațiile electronice ale persoanelor;
  - a efectua supravegherea și monitorizarea tehnică a tranzacțiilor bancare;
  - relevarea și fixarea cronologică a acțiunilor și a contactelor persoanelor, urmărirea și localizarea mijloacelor de transport și a altor obiecte.

305. Interceptarea și înregistrarea comunicărilor nu poate fi efectuată pe cauza penală care are ca obiect urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de:
- art. 186 alin. (3) Cod penal;
  - art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal;
  - art. 352 alin. (2) Cod penal.
306. Durata audierii neîntrerupte a învinuitului nu poate depăși:
- 4 ore, iar durata audierii în aceeași zi nu poate depăși 8 ore;
  - 5 ore, iar durata audierii în aceeași zi nu poate depăși 8 ore;
  - 4 ore, cu excepția procedurii flagrante.
307. Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport poate fi aplicată ca măsură preventivă:
- excepțională;
  - complementară;
  - suplimentară.
308. Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă:
- o eroare materială în procedura penală;
  - o încălcare esențială a drepturilor și libertăților fundamentale;
  - concluziile constatate privind o ordonanță anulată.
309. În lipsa acordului în scris, cercetarea la fața locului a încăperii se efectuează în baza:
- ordonanței motivate a procurorului care conduce sau, după caz, exercită urmărirea penală;
  - ordonanței reprezentantului organului de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție;
  - ordonanței organului de urmărire penală, cu autorizarea procurorului care conduce urmărirea penală.
310. Organul de urmărire penală efectuează examinarea sistemelor informatice prin:
- constatarea tehnico-științifică;
  - cercetarea la fața locului;
  - monitorizarea conexiunilor comunicațiilor electronice.
311. Audierea martorului în condițiile speciale se face în baza:
- procesului-verbal întocmit de procuror și contrasemnat de judecătorul de instrucție;
  - unei încheieri motivate a judecătorului de instrucție;
  - unei ordonanțe motivate a procurorului.
312. Poate dispune formarea unui grup de ofițeri de investigații:
- conducătorul organului de urmărire penală;
  - procurorul;
  - ofițerul de urmărire penală.

313. Contestarea ofițerului de investigații asupra executării indicației procurorului are următoarele efecte:
- suspendă executarea indicației până la soluționarea acesteia;
  - suspendă executarea indicației doar la decizia procurorului ierarhic superior;
  - nu are niciun efect asupra executării indicației.
314. Specialistul se audiază în condițiile audierii:
- martorului;
  - expertului;
  - reprezentantului legal.
315. Internarea bănuțului într-o instituție medicală pentru efectuarea expertizei judiciare în condiții de staționare, se dispune pentru o durată de până la:
- 10 zile;
  - 30 de zile;
  - 20 de zile.
316. Procesul penal se consideră început din momentul:
- sesizării organului de urmărire penală despre săvârșirea unei infracțiuni;
  - săvârșirii infracțiunii;
  - pornirii urmăririi penale.
317. Amânarea înștiințării persoanei despre recunoaștere în calitate de bănuț se dispune în baza ordonanței:
- procurorului;
  - ofițerului de urmărire penală, cu acordul procurorului;
  - procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție.
318. Pornirea procesului penal, indiferent de voința victimei, reprezintă un element specific al acuzării:
- procesuale;
  - democratice;
  - publice.
319. Una dintre condițiile pentru aplicarea arestării preventive poate fi:
- învinuțul este predispus să săvârșească acțiuni de automutilare, ce se confirmă prin raportul de expertiză psihiatrico-psihologică complexă;
  - învinuțul a săvârșit o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă împotriva minorilor;
  - învinuțul a încălcat condițiile altor măsuri preventive aplicate în privința sa.
320. Investigatorul sub acoperire este:
- un colaborator confidențial angajat de către o parte într-un proces;
  - subiect oficial care exercită confidențial activitate specială de investigații;
  - un martor sub protecție care furnizează informații despre infracțiuni.
321. Dacă s-a constatat că există o hotărâre a organului de urmărire penală de încetare a urmăririi penale asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, instanța de judecată:
- va adopta o sentință de achitare;

- b. va adopta o sentință de încetare a procesului penal;
  - c. va restitui cauza procurorului pentru înlăturarea divergențelor și omisiunilor admise.
322. Datele obținute prin facilitarea persoanei la săvârșirea infracțiunii:
- a. pot fi admise ca probe cu acordul bănuitului, învinuitului, inculpatului;
  - b. nu pot fi admise ca probe;
  - c. pot fi admise ca probe numai cu autorizația judecătorului.
323. În cadrul procesului penal poate fi audiat ca martor conform prevederilor legale:
- a. numai martorul ocular;
  - b. investigatorul sub acoperire, în anumite condiții speciale;
  - c. ofițerul de urmărire penală în instanță de judecată, la solicitarea părții apărării.
324. Folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta se dispune:
- a. în temeiul ordonanței procurorului;
  - b. în temeiul ordonanței procurorului, cu acordul procurorului ierarhic superior;
  - c. în baza încheierii motivate a judecătorului de instrucție.
325. Persoana care a întocmit procesul-verbal de reținere prezintă procurorului o comunicare în scris referitoare la reținere în termen de până la:
- a. 24 de ore de la reținere;
  - b. 4 ore de la reținere;
  - c. 3 ore de la reținere.
326. Potrivit regulii generale, cererea de recuzare sau declarația de abținere a judecătorului se depune:
- a. în cadrul ședinței preliminare;
  - b. în orice moment al procesului;
  - c. până la deliberarea instanței.
327. Expertiza monospecializată reprezintă:
- a. expertiza judiciară efectuată de mai mulți specialiști din domenii diferite;
  - b. expertiza judiciară ale cărei cercetări se efectuează cu aplicarea cunoștințelor dintr-un singur domeniu al științei;
  - c. expertiza judiciară efectuată exclusiv de către un singur expert.
328. Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea:
- a. stării sănătății și integrității corporale;
  - b. cauzei morții;
  - c. stării psihice și fizice a persoanei.
329. Nu poate fi audiat în calitate de martor:
- a. inspectorul fiscal;
  - b. inspectorul principal al Inspecției Financiare;
  - c. auditorul public al Curții de Conturi.



330. Interceptarea și înregistrarea comunicărilor poate fi autorizată, ca excepție, prin ordonanța motivată:
- a. a ofițerului de urmărire penală;
  - b. a procurorului;
  - c. a ofițerului de investigații.
331. În cadrul urmăririi penale obiectul se recunoaște drept corp delict prin:
- a. ordonanța organului de urmărire penală;
  - b. procesul-verbal de ridicare a corpului delict;
  - c. încheierea procurorului privind recunoașterea și anexarea obiectului respectiv.
332. Revocarea sau înlocuirea arestului ori a arestului la domiciliu în cadrul urmăririi penale poate fi dispusă de către judecătorul de instrucție:
- a. la demersul ofițerului de urmărire penală;
  - b. la cererea persoanei arestate;
  - c. la cererea părții vătămate.
333. Nulitatea relativă se invocă:
- a. în cursul urmăririi penale – în timpul sau imediat după efectuarea actului ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului;
  - b. doar la sfârșitul urmăririi penale;
  - c. la momentul trimiterii în judecată.
334. Persoana la care se face percheziția are dreptul:
- a. să înregistreze și să transmită în regim on-line pe rețelele de socializare această acțiune, informând despre acest fapt reprezentantul organului de urmărire penală;
  - b. să înregistreze prin mijloace video această acțiune, informând despre acest fapt organul de urmărire penală;
  - c. să înregistreze prin mijloace video această acțiune, cu acordul scris al procurorului.
335. Motivele reținerii se aduc la cunoștință persoanei:
- a. în decurs de 2 ore din momentul reținerii;
  - b. imediat după întocmirea procesului-verbal de reținere;
  - c. imediat după reținere.
336. Cu autorizarea judecătorului de instrucție poate fi efectuată măsura specială de investigație :
- a. controlul transmiterii banilor extorcate;
  - b. livrarea supravegheată;
  - c. interceptarea și înregistrarea datelor informatice.
337. Arestul preventiv presupune:
- a. deținerea bănuitului, învinuitului în stare de arest în locurile și condițiile prevăzute de lege;
  - b. deținerea bănuitului, învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile și condițiile prevăzute de lege;

- c. deținerea învinuitului și inculpatului în stare de arest în locurile și condițiile prevăzute de lege.
338. În cursul judecării cauzei, la demersul procurorului, inculpatul poate fi suspendat provizoriu din funcție până la:
- rămânerea definitivă a hotărârii;
  - rămânerea irevocabilă a hotărârii;
  - condamnarea inculpatului.
339. Arestarea preventivă și măsurile alternative arestării se aplică numai persoanei care:
- este bănuită, învinuită, inculpată de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 3 ani;
  - este învinuită, inculpată de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 3 ani;
  - este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de un an.
340. Audierea martorului minor de către judecătorul de instrucție este obligatorie:
- în cazul infracțiunilor cu caracter sexual și de trafic de copii;
  - în cazurile penale privind infracțiuni cu caracter sexual, traficul de copii sau violența în familie, precum și în alte cazuri în care interesele justiției sau ale minorului o cer;
  - la discreția procurorului.
341. Se consideră risc care justifică aplicarea arestului:
- posibilitatea de automutilare;
  - eschivarea de la urmărirea penală;
  - răfuiala din partea organizației criminale.
342. Procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații este întocmit de:
- ofițerul de urmărire penală;
  - ofițerul de investigații;
  - procuror.
343. Cererea privind accelerarea urmăririi penale se depune după:
- cel puțin 3 luni de la începerea urmăririi penale;
  - cel puțin 6 luni de la începerea urmăririi penale;
  - cel puțin 2 luni de la începerea urmăririi penale.
344. Conform Codului de procedură penală, termenele procedurale se calculează în:
- ore, zile și luni;
  - ore, zile, luni și ani;
  - minute, ore, zile, luni.
345. Procurorul care participă la judecarea cauzei penale are funcție de:
- magistrat;
  - acuzator de stat;
  - procuror ierarhic superior.

346. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura:
- recuperarea datoriilor generate și venitului ratat în urma săvârșirii infracțiunii;
  - confiscarea bunurilor părții civile;
  - eventuala confiscare extinsă a contravalorii bunurilor infracționale.
347. Este interzis de a face percheziții în timpul nopții, cu excepția:
- infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei;
  - cazurilor de delict flagrant;
  - infracțiunilor de criminalitate organizată.
348. În cazul în care persoana a fost reținută, demersul de arestare se depune la judecătorul de instrucție:
- cu cel puțin 24 de ore până la expirarea termenului de reținere;
  - cu cel puțin 12 ore până la expirarea termenului de reținere;
  - până la expirarea termenului de reținere.
349. Nulitatea relativă poate fi invocată:
- de procuror, bănuit, învinuit, inculpat și de celelalte părți;
  - doar de procuror;
  - doar de bănuit, învinuit, inculpate.
350. La examinarea cauzei instanța va acorda prioritate:
- raportului de expertiză judiciară ca mijloc de probă;
  - recunoașterii vinovăției de către inculpat;
  - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.
351. Accesul în sala de ședință poate fi interzis publicului pe parcursul:
- pronunțării sentinței de către instanța de judecată;
  - întregului proces sau al unei părți din proces;
  - audierii martorilor apărării.
352. Audierea învinuitului se înregistrează prin mijloace audio și video:
- obligatoriu;
  - facultativ;
  - la discreția procurorului sau a instanței de judecată.
353. Hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului:
- sunt obligatorii pentru procuror și instanțele de judecată;
  - nu sunt obligatorii pentru instanțele de judecată;
  - sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procuror și instanțele de judecată.
354. Declarațiile martorului se înregistrează prin mijloace audio și video:
- obligatoriu;
  - facultativ;
  - în dependență de etapa procesului penal.
355. Măsura specială de investigații – achiziția de control – poate fi autorizată de:
- ofițerul de investigații;

- b. procuror;
  - c. judecătorul de instrucție.
356. În cazul refuzului bănuیتului de a fi examinat corporal, acesta:
- a. poate fi reținut în scopul examinării forțate;
  - b. poate fi examinat cu autorizarea judecătorului de instrucție;
  - c. poate fi examinat cu acordul apărătorului.
357. Ridicarea excepției de neconstituționalitate în procedura controlului judiciar al procedurilor prejudiciare:
- a. nu suspendă examinarea cererilor, a demersurilor, a plângerilor și a recursurilor;
  - b. suspendă examinarea cererilor, a demersurilor, a plângerilor și a recursurilor;
  - c. nu suspendă doar examinarea demersurilor privind aplicarea măsurilor preventive.
358. Percheziția se întrerupe la solicitarea bănuیتului până la prezentarea apărătorului:
- a. nu mai mult decât pentru 2 ore;
  - b. nu mai mult decât pentru 4 ore;
  - c. cu acordul procurorului ierarhic superior, nu mai mult decât 3 ore.
359. Dacă martorul nu se prezintă la acțiunea procesuală fără motive întemeiate, organul de urmărire penală are dreptul:
- a. să ordone aducerea lui silită;
  - b. să dispună reținerea acestuia;
  - c. să-i aplice obligarea de a nu părăsi localitatea.
360. Bunurile infracționale identificate se indisponibilizează:
- a. prin încheierea instanței de judecată de punere sub sechestru sau prin ordinul de suspendare emis de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor;
  - b. prin încheierea instanței de judecată de punere sub sechestru sau prin ordinul de înghețare emis de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale;
  - c. prin încheierea instanței de judecată de punere sub sechestru sau prin or donanța procurorului de caz.